

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. K., bytom B.**, proti žalovanému v 1. rade: **Z. M.**, bytom R.B., žalovanému v 2. rade: **JUDr. A. K.**, so sídlom N. S., správca konkurznej podstaty úpadcu Z. M., R. a za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: **I. N.** bytom M., zastúpený: JUDr. T. N., advokát, so sídlom K., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky**, o dovolaní žalovanej v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2010, č. k.: 21CoKR/3/2010-171, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v 2. rade o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 07. 12. 2009, č. k.: 44Cbi/4/2007-126 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca: J. K., B. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca: E., s. r. o., so sídlom X. (ďalej len „E., s. r. o.“). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podaním zo dňa 17. 06. 2009 domáhal zmeny účastníkov konania. K podanému návrhu predložil originál zmenky zo dňa 09. 10. 2006 s indosamentom a plnomocenstvom. Prvostupňový súd uznesením zo dňa 05. 11. 2009, č. k.: 44Cbi/4/2007-126, nepripustil vstup spoločnosti E., s. r. o. do konania, nakoľko neodpovedala na výzvu súdu, či súhlasí so vstupom do konania. Žalobca s podaným odvolaním odstránil vady vytknuté v uznesení, ktorým súd nevyhovел návrhu na zmenu účastníka konania, prvostupňový súd konštatoval, že boli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 92 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a zmenu účastníkov konania pripustil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v 2. rade a vedľajší účastník odvolanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a v celom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v § 92 ods. 2 O. s. p., a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa, súd návrhu vyhovie. Ustanovenia § 25 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „Zákon č. 7/2005 Z. z.“) sa týkajú vstupu veriteľa do konkurzného konania a upravujú procesné nástupníctvo veriteľov len v konkurznom konaní a nie procesné nástupníctvo veriteľov v incidenčnom konaní (v konaní o určení popretej pohľadávky). O zmene v osobe veriteľa v incidenčnom konaní treba rozhodnúť samostatným postupom podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., z čoho vyplýva, že dôvody na ktoré poukazovala žalovaná v 2. rade a vedľajší účastník, sú irelevantné. Odvolací súd mal v danom prípade preukázané postúpenie pohľadávky, o ktorej sa vo veci koná, preto procesný návrh žalobcu na zmenu účastníka konania bol dôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v 2. rade dovolanie a navrhol, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2010, č. k.: 21CoKR/3/2010-171, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 07. 12. 2009, č. k.: 44Cbi/4/2007-126 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie. Zároveň podal návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

Dovolateľ ako dovolací dôvod uviedol, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/.

Dovolateľ k samotným dôvodom dovolania uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne a vyčerpávajúco odôvodnené, tým nie je splnený základný predpoklad jeho preskúmateľnosti, a tým právo na spravodlivý proces. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia náležite neuvádza skutočnosti, ktoré boli podkladom pre napadnuté rozhodnutie, ďalej neuvádza, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, aké právne predpisy použil, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal a vôbec sa nezmienil, ako sa vysporiadal s námietkami žalovaného v 2. rade uvedené v odvolaní, a to že spoločnosť E., s. r. o. bola zrušená a je v likvidácii a v zmysle § 72 Obchodného zákonníka likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Nové zmluvy môže uzatvárať len v súvislosti s ukončením

nevybavených obchodov. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 10. 2008 podpísala osoba, ktorá nebola de jure konateľom, nakoľko konateľ spoločnosti E., s. r. o. J. M. bol odvolaný 12. 06. 2009 z funkcie konateľa.

Odvolačí súd správcovi konkurznej podstaty odňal možnosť domáhať sa na súde plnenia v zmysle § 30 Zákona č. 7/2005 Z. z., tým že potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolateľ poukazuje na to, že je sporné, ktorá právna skutočnosť má byť tou, na základe ktorej malo dôjsť k prevodu práv a tiež je sporné, či ide o právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností. V tomto incidenčnom konaní prvostupňový aj odvolací súd tvrdia, že právna skutočnosť, ktorá preukazuje prevod pohľadávky, je originál zmenky zo dňa 09. 10. 2006 s indosamentom a plnomocenstvom. Zo súdneho spisu sp. zn.: 41K/1/2007 vyplýva, že právnou skutočnosťou, ktorá má preukazovať prevod pohľadávky je Zmluva o postúpení pohľadávok. V tomto prípade nie je možné návrhu podľa § 92 ods. 2 O. s. p. vyhovieť, nakoľko neboli preukázané právne skutočnosti, s ktorými právne predpisy spájajú prevod práv. Účastníci právneho úkonu rubopisu zmenky ani nemali v úmysle skutočné postúpenie pohľadávok, ich vôľa, ani ich prejav vôle, nesmeroval k skutočnému postúpeniu pohľadávok, nakoľko tieto pohľadávky v skutočnosti neexistujú a vôľou účastníkov tohto zmluvného vzťahu, je už uvedená snaha previesť „sporné pohľadávky“ z fyzickej osoby na právnickú osobu, aby dôsledky ustanovenia § 30 Zákona č. 7/2005 Z. z. dopadli na iný subjekt a do podstaty neboli vyplatené finančné prostriedky.

Dovolateľ tiež tvrdí, že právny úkon rubopisom zmenky, ktorou mali byť postúpené, neexistujúce, správcom popreté pohľadávky prihlásené do konkurzného konania vo výške 697.072,30 Eur, nie je platným právnym úkonom, vzhľadom na nemožnosť predmetu plnenia. Dovolateľ má za to, že nielen prvostupňový súd, ale i odvolací súd vzhľadom na uvedené, nedostatočne zistil skutkový stav veci, nezaoberal sa materiálnou stránkou listín predložených v návrhu. Súd prvého stupňa ani odvolací súd sa ani jednou z uvedených skutočností nezaoberal, odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, nesprávne právne vec posúdil, nedostatočne zistil skutkový stav, a preto nezákonne rozhodol.

Žalobca sa vyjadril k dovolaniu žalovaného v 2. rade a uviedol, že dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/, ktorý v dovolaní uvádza žalovaný v 2. rade, nemôže v tejto veci obstať.

Boli doložené listinné doklady preukazujúce existenciu spoločnosti E., s. r. o., že likvidácia bola zrušená a spoločnosť naďalej vykonáva svoju činnosť. To sa týka aj konateľa spoločnosti. Ako môže žalovaný v 2. rade vyhlasovať, že ide o neexistujúcu pohľadávku, keď úpadca - žalovaný v 1. rade prehlasuje, že sa jedná o pohľadávku pravú a jej pravosť potvrdzuje. Žalovaný v 2. rade prejedikuje rozhodnutie súdu o tom, že napadnutá pohľadávka je neexistujúca. Žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného v 2. rade zamietol.

Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného v 2. rade uviedol, že súhlasí s uznesením Okresného súdu Trnava, nakoľko pravosť prihlásenej pohľadávky potvrdzuje. Správkyňa konkurznej podstaty je informovaná, že faktúry od p. N. a N. spol. s r. o., na základe ktorých podal na žalovaného v 1. rade - fyzickú osobu a na spoločnosť M., spol. s r. o. návrh na vyhlásenie konkurzu, sú fiktívne.

Vedľajší účastník sa k dovolaniu žalovaného v 2. rade nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V predmetnej veci odvolací súd uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, a preto prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 2 O. s. p. nie je daná.

Dovolateľ v dovolaní prípustnosť dovolania zakladá tým, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. V ustanovení § 237

sú taxatívne uvedené dôvody, ktoré zakladajú prípustnosť dovolania, lebo v konaní došlo k vadám v tomto ustanovení uvedených. Dovolací súd je vždy povinný prihliadnuť na tieto procesné vady, aj keď ich účastník nenamieta.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ naplnenie ust. § 237 písm. f/ O. s. p. vidí v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne a vyčerpávajúco odôvodnené, tým nie je splnený základný predpoklad jeho preskúmateľnosti, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Odňatím možnosti konať pred súdom, sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť, a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, by zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03 č. 313/2004).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd vec správne právne posúdil a rozhodnutie odôvodnil v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti uznesenia o zmene účastníka konania na strane žalobcu. Súd dal odpoveď na námietky, ktoré mali pre vec podstatný význam. Toto rozhodnutie neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

Dovolací súd konštatoval, že uznesenie odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p.

Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou taxatívne uvedenou v § 237 O. s. p.

Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného v 2. rade odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Z. Štofániková